

νεχώρησεν ἀμέσως με ταχύτητα ἀστραπῆς. Μετ' ὀλίγον ἐξῆλθον τῆς στρωπῆς ὁδοῦ, καὶ ἀφοῦ ἔτρεξαν δύο ὥρας με τὴν αὐτὴν πάντοτε ταχύτητα, ἤρχισαν νὰ βαδίζουσι ἐκ νέου ἐπὶ λιθαστρώτου ὁδοῦ, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἡ ἀμαξα ἐστάθη. Ὁ ἀγνωστος λαβόμενος τότε τῆς χειρὸς τοῦ κτίστου, τὸν ἐβοήθησε νὰ καταβῆ ἀπὸ τῆς ἀμάξης, καὶ εἰσῆλθον ἀμφότεροι εἰς τοὺς προδόμους ἐκτεταμένου τινὸς πύργου, ἀνέβησαν πολλὰς κλίμακας, διέτρεξαν πλῆθος διαδρόμων, καὶ ἀκολούθως κατέβησαν εἰς τὰ ὑπόγεια. Ἀφοῦ ἤνοιξαν καὶ ἔκλεισαν πολλὰς κατὰ συνέχειαν θύρας ἐσταμάτησαν τέλος εἰς ἓν μέρος ὅπου ἤκούοντο διάφοροι ψιθυρισμοί. Ἐκεῖ ἔβλεψαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τοῦ κτίστου, ὅστις εἶδε μετ' ἐκπλήξεως ἄμα καὶ φόβου ὅτι αὐρίσκειτο ἐντὸς αἰθούσης ἐστρωμένης ἐξ ὀλοκλήρου με μαῦρα. Εἰς μίαν γωνίαν παρατήρησε ὄπην, ἐν εἶδει θυρίδος, περὶ αὐτὴν δὲ λίθους, πηλὸν καὶ ὄλα τὰ πρὸς κτίσθησαν ἀναγκαῖα ἐργαλεῖα. Πολλοὶ ἄνθρωποι φέροντες προσωπεῖα συνέλεγαντο χαμηλοφώνως, εἰς δὲ αὐτῶν πλησιάσας τὸν κτίστην τῷ εἶπε.

— Τὰ 50 λουδοβίκια εἶναι ἐδῶ ὑποσχέθητι νὰ μὴ ἀναφέρῃς πώποτε τι ὅσων ἴδης.

Ὁ κτίστης ὑπεσχέθη δι' ἔρκου.

Τότε ὁ αὐτὸς προσωποδότης εἶπεν ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἔτοιμα, καὶ τρεῖς ἄνθρωποι, ἐξ ὧν ὁ εἰς λευκόριξ, με προσωπίδας καὶ εὐτοί, εἰσῆλθον σύροντες με βαρβαρότητα μίαν νεάνιδα θαυμασίας ὠραιότητος, καὶ τὴν ὤθησαν σπαίρουσαν εἰς τὸ ὑπόγειον, μ' ὄλας τὰς σπασμοδικὰς προσπαθείας καὶ τὴν σφοδρὰν ἀπελπισίαν τῆς. Ἄμα ἡ δυστυχὴς νεάνις εἰσῆλθε ζωσὰ εἰς τὸν τάφον τῆς, ὁ κτίστης διετάχθη νὰ κάμῃ τὸ ἔργον του. Ὁ ἀγαθὸς αὐτὸς ἄνθρωπος ἔπεσε τότε ἔντρομος εἰς τοὺς πόδας τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, κραζων. — Ἐλαιος! Ἐλαιος!

Διὰ μόνην ἀπόκρισιν τὸν ἠρώτησαν ἂν προτιμᾷ ν' ἀποθάνῃ μᾶλλον, ἢ νὰ κερδίσῃ 100 ἀντί τῶν ὀπειῶν τῷ ὑπεσχέθησαν 50 λουδοβικίων.

Ὁ δυστυχὴς δὲν ἠδύνηθη νὰ κάμῃ ἄλλως ἢ θυρὶς τοῦ ὑπογείου ἐτειχίσθη. . .

Ὁ κτίστης ἐπανεφέρθη εἰς Παρισίους με τὰς αὐτὰς προφυλάξεις.

Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ του, ἡ Ἀστυνομία ἐπροσπάθησε, ἀλλὰ μάτην, νὰ εὕρῃ τὸν πύργον ἐκεῖνον εἰς τὰ περίχωρα τῶν Παρισίων.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

I. I.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ.

— 0 —

Δὲν τὸ λέγομεν πρῶτοι ἡμεῖς, τὸ ἀκούομεν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῶν φοιτητῶν, τὸ ἠκούσαμεν ἐν ταῖς

Βουλαῖς, ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ τοῖς γραφείοις τῶν ἀφημεριδογράφων, τὸ ἐννοοῦμεν ἀπὸ τὰ βλέμματα τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων ὅτι ἡ στενογραφία κατέστη ἤδη ἀναγκαῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι εἰς τοὺς μὲν χρησιμεύει ἐν ἀντιγράφῳ τὰ ἀεφότε ἀνέκδοτα μαθήματα των, ἢ τὰς ἀναπληρούσας τῶν ὧν σπερδυντά βοηθημάτων σημειώσεις των, τοὺς δὲ νὰ μανημοποιῶσι τὰς συνεδριάσεις τῶν ῥητόρων. . . εἰς τοὺς τρίτους ἵνα δύνανται ἐν ὀλιγίστῳ χρόνῳ καὶ τόπῳ νὰ καταρτίξωσι τὰς ἐπιστολάς των ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις ἡ στενογραφία εἶναι ἀναγκαῖα εἰς πάντα διότι, κατὰ τὴν γιῶμην ἐπισήμων εὐρωπαίων στενογράφων, ἐξασκεῖ τὴν ἐν τῷ πνεύματι ὑπάρχουσαν δεξιότητα, ἀναπτύσσει τὸ μνημονικὸν ἰσχυροποιεῖ τὴν κρίσιν, πλουτίζει τὴν διάνοιαν, φέρει τὴν εὐφροίαν καὶ τέλος, τὸ κάλλιστον, προξενεῖ εἰς τὸν ταύτην ἐξασκούντα τὴν τόσον πολῦτιμον ἐν παντὶ καιρῷ ἔξιν τῆς προσοχῆς καὶ τῆς ὑπομονῆς. . .

Ἀλλὰ τοιαύτην πάνδημον εὐχὴν, παρουσιαζόμενος νὰ ἐκπληρώσω, τσοαύτην ὠφέλιαν ἐρχόμενος νὰ ὑποσχεθῶ, θέλω ἄρα γε ὑποδεχθῆ μετ' ἰσῆς, ὅση; εἰλικρινείας παρουσιάζομαι; Ἄς μὴ θελήσῃ τὸ κοινὸν, μήτε περὶ ἐμοῦ μήτε περὶ τοῦ ἔργου μου νὰ τοῖς εἴπω τι, καὶ μόνον ἀπὸ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ νὰ ἐρωτήσωσι περὶ πάντων. Ἄς με συγχωρήσωσιν ὁμῶς ἡδῆ, ἐπιθυμοῦντα νὰ δώσω λόγον, τρόπον τινὰ τοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐπικαλοῦμαι τὴν συνδρομὴν των, νὰ τοῖς ἐκθέσω τὸν σκολετόν του.

Ἡ ἡμετέρα στενογραφικὴ μέθοδος, προῖον ἐξαετοῦς, ἐκ διαλειμμάτων, ἐργασίας, ἀναδιόσεως πολλῆς, ἐπιμονῆς δὲ καὶ ὑπομονῆς ὑπερβαίνουσας τὴν ἡλικίαν μου, συνίσταται εἰς τὴν δι' ἀπλοσιμάτων τινῶν καὶ κατὰ κανόνας σχηματιζόμενων συμβόλων, παραστατικῶν ἐκάστου μιᾶς βλῆς καὶ μόνης λέξεως γράφεται δὲ ἐπὶ δύο εὐθειῶν παραλλήλων, ἀναπληρουσῶν τὰ ὑπὸ τῶν ξένων ἐπισήμων στενογράφων παραλειπόμενα φωνήεντα, ἀλλὰ μὴ δυνάμενα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν νὰ παραλειφθῶσι, καὶ συμπληροῦται διὰ τῆς καλουμένης συγκοπῆς, ἀποκοπῆς, συμπύξεως καὶ ἀντικαταστάσεως. Ἴνα δὲ δύναιται τις ἄνευ διδασκάλου νὰ τὴν σπουδάσῃ, τὸ σύνολον διήρηται εἰς μαθήματα, ἅτινα, ὡς ἂν ἀπηγγέλλοντο πρὸς μαθητὰς, περιέχουσι μετ' ἀκριθείας πᾶν ὅ,τι χρῆσιμον πρὸς τὸν σκοπὸν, παραληφθεῖσας πάσης περιτολογίας.

Ἐκαστον σῶμα συγκείμενον ἀπὸ 6—7 τυπογραφικὰ φύλλα καὶ ἓνα πίνακα λιθογραφημένον, περιέχοντα τὰ στενογραφικὰ σημεῖα, τιμᾶται δραχμῶν τριῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1852.

Π. Η.

Ἄγγελια: πρὸς καταγραφὴν συνδρομητῶν ὑπάρχουσιν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ Κ. Νῆς καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.